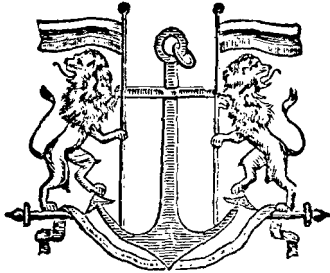

ВАРНЕНСКИИ ОБЩИНСКИИ ВЪСТНИКЪ

Излиза три пѣти въ мѣсеца,
обикновенно на 1, 10 и 20 числа.

Цѣната на вѣстника за година е
4 лева.

Отдѣленъ брой 10 ст.

Писма, статии, папи и всичко що е за
вѣстника се праща до Градско-Общинското
Управление въ Варна.

За обявления се плаща за редъ:

На първа страница 30 стот.
„ втора и трета страници . . . 25 „
„ четвърта страница 20 „
За първи пѣтъ, а за слѣдующитѣ по 5 сто-
тинки по-малко на редъ.

АЛЕКСАНДРЪ ДЯКОВИЧЪ, АДВОКАТЪ.

Прѣмѣсти се на жилище въ дома на Г-на Никола
Кириякова Балтаджиева, която е въ V уч. на гр.
Варна, улица „Миладиновска“ № 276, срѣщу учили-
щето „Св. Савва“.

Приема за съвети всѣки денъ въ жилището си
по всѣкакви дѣла прѣдъ всички съдебни и други
власти.

3—3

ПО ВАРНЕНСКОТО ОКРЪЖИЕ

ПРИКАЗЪ

№ 430.

На основание чл. 9 отъ закона за Окръжнитѣ
Управители и Окол. Началници и вѣдствие отно-
шението на Г-на Варненский Окръженъ Лѣкаръ отъ
10-й Октомврий т. г. подъ № 592, съ което ми дон-
ся, че Варненската жителка Стеляни Димитрова Ка-
сапка практикувала въ г. Варна акушарството въпрѣ-
ки чл. чл. 105 и 151 отъ санитарний законъ и още
въпрѣки заблѣжката къмъ чл. 4 отъ правилника
за обязаноститѣ на бабитѣ си позволявала да извър-
шва неправилни и вредни насилствия върху родил-
скитѣ дѣйствия и понеже че мѣжду Варненското об-
щество циркулирали упорити слухове, че тя вършела
дѣйствия за помятвания.

заповѣдвамъ:

Да се запрети на Стеляни Димитрова Касапка
практикуванието ѝ за напрѣдъ акушарството въ г.
Варна.

Единъ екземпляръ отъ тойзи приказъ да се връ-
чи на Ст. Димитрова Касапка отъ г. Варна.

Исполнението на настоящий приказъ възлагамъ
на Градско-Общинското Управление и полицейскитѣ
власти въ г. Варна.

г. Варна, 12 Ноемврий 1893 год.

Варненский Окр. Управитель: **Драсовъ**

Неофициаленъ отдѣлъ.

ЗА ХОЛЕРАТА.

(Изъ публичната сказка върху холерата отъ Д-ръ М. Ивановичъ Батумъ.)
(Продължение отъ брой 32-й и край)

V.

ДЕЗИНФЕКЦИЯ (обеззаразяване).

Всичко, което убива холерната зараза, може да се
нарѣче сръдство за дезинфекция. Таквиъ сръдства

има твърдѣ много, но само нѣколко отъ тѣхъ могатъ
лесно да се употрѣбятъ въ практика.

Причината на това е самото свойство на тия
сръдства. Нѣкои отъ тѣхъ дѣйствително неминуемо
убиватъ холерната зараза, но въ сжщото врѣме уни-
чтожаватъ и всичкитѣ други органически ткани, и
даже живитѣ клетки. Минералнитѣ киселини напр.
убиватъ холерната зараза, но въ сжщото врѣме разѣж-
датъ и всичко друго, което дойде съ тѣхъ въ съпри-
косновение, за това тѣ не се употрѣбаватъ като
сръдство за дезинфекция на тѣлата. Другитѣ пѣкъ
сръдства, като напр. сублиматътъ (слюмоментъ) из-
губватъ своето дѣйствие тутакси, щомъ се съединятъ
съ нѣкои тѣла напр., съ бѣлтѣа, та за това, слѣдо-
вателно, не сж за дезинфекция въ онѣзи случаи, гдѣ-
то има бѣлтѣци. Най-сетнѣ има дезинфекционни сръд-
ства, които сж сигурни, но сж скъпи, та тѣзи е при-
чината за гдѣто не могатъ навредъ да се употрѣба-
ватъ. За това останали сж само нѣколко отъ тѣхъ,
които най-добрѣ отговарятъ на всичкитѣ искания.

Измѣжду сръдствата за дезинфекция противъ хо-
лерата на първо мѣсто стои водната пара и врѣлата
вода, карбовловата киселина, негасената варъ, карбов-
ловата варъ, хлорната варъ, зеления сапунъ (Sapo vi-
ridis) и сухотата. Има още едно сръдство, което е още
по сигурно, но което не дезинфектира а унищожавя,
— това е изгарянието.

Но и тѣзи сръдства не се употрѣбаватъ тѣй, как-
то ги купуваме, а по-напрѣдъ трѣбва да ги пригот-
вимъ и умѣкчимъ за употрѣбление. Това умѣкчаване
правимъ съ вода и за това ний употрѣбляваме раство-
ритѣ на тѣзи тѣла за дезинфекция. Понеже тѣзи тѣла
сж отъ различна сила и естество, то и размѣра на
умѣкчаванието е различенъ. Най-обикновеннитѣ рас-
твори и сръдства, които се употрѣбаватъ въ практика
за дезинфекция сж:

1) *Сапунена вода.* Тридесетъ грамма „зеленъ са-
пунъ“ (Sapo viridis) купенъ отъ дрогерия или ап-
тека; растворя се въ 1 литра врѣла вода. Този растворъ
изглѣжда като боза, само че се лъщѣе. И обикнове-
та луга (скробилка, цегъ) по дѣйствието си прилича
на тѣзи сапунена вода.

2) *Корболка.* На една литра врѣла сапунена
вода налива се 50 грама (или приблизително 4 лъ-
жици за ястие) отъ течността, която подъ пазвание
сто-процентна карбовлова киселина се добива въ дро-
гериятѣ и аптекигѣ, че тогазъ се растворя. Този рас-
творъ има силна миризма и изглѣдъ на мѣтно бѣло
вино и се държи затворенъ.

3) *Гасена варъ.* Ако на едно кило съвсѣмъ еднак-
ва, бѣла, неогасена (счукана) варъ налѣемъ 1 литра вода,
варъта ще възври и ще се скашка или само ще се
пзрони. Върху тѣзи каша се налива още три литри
вода, добрѣ се разбърква, да стане като млѣко, и се
оставя въ затворенъ ссѣдъ.

4) *Хлорна варъ* е прахъ съ особена силна ми-

ризма, и тѣзи миризма показва, да ли тя е прѣсна за употребленне. Употрѣблява се или като прахъ, или като растворъ приготвенъ така: 20 грама хлорна варъ, на прахъ гужда се въ 1 литра вода и се разбърква добръ нѣколко пжти, тогава се оставя за да спаднатъ нерастворенитѣ части. Слѣдъ пзвѣстно врѣме прѣлива се бистрия растворъ въ нароченъ ссждъ, и той се употрѣблява. Ссжджтъ се държи сѣ затуленъ до употрѣбяването.

5). Карбовлова варъ — се употрѣблява таквазъ, каквато се купи отъ дрогерията или аптеката.

6) Лизолъ — купува се въ аптеки и дрогерии и се употрѣблява 2% въ растворъ т. е. 20 грама лизолъ на 1 литра вода.

7). Освенъ тѣзи срѣдства употрѣбляватъ се и сублиматови и карболни сапуни, които се купуватъ въ дрогерии и аптеки.

8) Най-сетнѣ трѣбва да спомѣнемъ врѣлата вода и водната пара като най-добри срѣдства за дезинфекция. Врѣлата вода може всекога да се има, а парата може да се дезинфектира само тамъ, гдѣто има за това особенни парни машини.

За да ни бжджтъ тѣзи срѣдства въ заразно врѣме веднага подъ ржка, трѣбва всека къща да си ги достави по възможность прѣдварително. Най-неудното е щото, всеко семейство да си приготви най-малко 50 грама карбовлова киселина, 1 кило зеленъ сапунъ и 20—30 кило негасена варъ. Когато е приготвено най-главното, лесно е послѣ.

Но не е достатъчно тѣзи срѣдства само да се приготвятъ, а трѣбва разумно и да се употрѣбятъ. Всеко срѣдство не е удобно за всекой случай, но при еднакви случаи се употрѣблява едно, а при други — друго, спорѣдъ това кждѣ и какъ всеко едно дѣйствува най-добръ. Научнитѣ опити сж изслѣдвали всички дезинфекционни срѣдства по тѣхната стойность въ практиката, и дошле до слѣднитѣ резултати:

За изверженията на болния най-добръ е да се употрѣблява гасена варъ. Въ ссжджтъ, въ който болния поврща, трѣбва да се намѣе достатъчно количество гасена варъ, и въ него всичко се прѣбира. Варъта и изверженията не се съединяватъ лесно, но се отдѣлятъ, за това трѣбва нарочно да се бъркатъ. Само бърканитѣ извержения, които сж стояли въ варъта 1 часъ, се считатъ като безопасни и могатъ да се исхвърлятъ. И хлорната варъ се употрѣблява за сжщата цѣль: на половина литра извержения сипватъ се 2 добръ напълнени лжжици хлорна варъ въ прахъ, и добръ се разбърква. Така дезинфектиранитѣ извержения вече слѣдъ четвъртъ часъ сж безопасни.

Ржцѣтъ и частитѣ на тѣлото често се измиватъ — особенно съ зеленъ сапунъ или сапунена вода, а могатъ да се мижтъ и съ сублиматови и карболни сапуни. Ако има съмнение че тѣ (ржцѣтъ и пр.) сж заразени, измиватъ се освенъ това още и съ растворъ отъ хлорна варъ (4) или съ растворъ отъ лизолъ (6). И карболката би могла да се употрѣби за тѣзи цѣли, само че отъ неж ржцѣтъ истрѣпватъ и кожата се обѣлава. Особенно трѣбва да се изчиства празнотата подъ ноктетѣ съ четчица.

Прането, (постилкитѣ, дрѣхитѣ, всичко което е за пране) потоцява се или въ сапунена вода (1) или въ карболка (2) и само слѣдъ 24 часа се дава да се пере. Дрѣхитѣ, които не сж за пране, се излагатъ на пара, или се сушжтъ най-малко 6 дни, подплатенитѣ съ вѣжи дрѣхи, разбира се, не се държатъ на пара, но се дезинфектиратъ или чрезъ прѣсканне и бръшенне съ карболка (2) или чрезъ сушенне.

Дървенитѣ мобили, вратитѣ и пр. се измиватъ съ сапунена вода или карболка, а дюшемето (подѣтъ) може да се дезинфектира и съ гасена варъ, която трѣбва да дѣйствува върху него 2 часа и сетнѣ се

измива и истрива. Кждѣто стаята не е постлана съ дѣски, кждѣто е напр. отъ тухли, камѣкъ или земя, тамъ се полива гасена варъ.

Стѣнитѣ на жилището се варосватъ, а кждѣто това не е възможно, тамъ се провѣтрява и суши стаята най-малко 6 деня.

Въ отверстията на нуждницитѣ се налива всекой день по 1 литра гасена варъ, а сѣдалището и всичкитѣ ссждове внимателно се измиватъ съ гасена варъ.

Онова което не може да се дезинфектира по никои начинъ съ горѣказанитѣ срѣдства, излага се на провѣтряване, слънчева свѣтлина, сухота най-малко 6 дни.

Кжщнитѣ нѣща се оставятъ прострѣни, изложени на вѣтъръ и слънце, разбира се, запазени отъ дждъ, на сухо мѣсто; а заразенитѣ мѣста се провѣтряватъ и нагрѣватъ, за да исхвнатъ по-добръ, най-малко 6 дни.

Най-сетнѣ всичко онова което има малка цѣна, напр. сламата отъ сламеницитѣ и възглавницитѣ, парцали и вѣхти износени дрѣхи, най-добръ е да се изгарятъ. Въобще огъня, парата и врѣлата вода сж най сигурни, и трѣбва да се употрѣбляватъ винаги тамъ, гдѣто не се взима въ внимание паричната загуба.

Не мож да свърша дезинфекцията противъ холерата, безъ да спомѣна особенно онова, което вече веднжжъ казахъ, т. е. че холерната зараза вѣнъ отъ тѣлото е една отъ най-слабитѣ, и че отъ неж можемъ сравнително много лесно да се бранимъ. Това обстоятелство е отъ твърдѣ голѣма важность за насъ, защото какво би било, ако заразата на тѣзи ужасна болѣсть бѣше тѣй упорита и нечувствителна, каквато напр. заразата на охтиката? — За това именно дезинфекцията е важенъ факторъ при отбрана отъ холерата.

Това е въобще всичко, което имахъ и смѣхъ да ви кажа. Изложихъ ви въ кратки черти всичко, което ще може да употрѣбите при личната и домашна отбрана противъ холерата. Ако приемете монѣ думи, ако се придържате о правилата и възгледовѣтъ, които ви изложихъ, положително ви увѣрявамъ — не ще да има опасность нито за васъ, нито за другитѣ около васъ. Ако всекой варди себе си — спомага съ това да се завардятъ и другитѣ; пословицата не се лъже, като казва: „И отъ лошава комшия лош те сполита“.

Край.

Микроби въ женското млѣко. Вредното дѣйствие на млѣкото на нѣкои майки и кърмачки отколѣ се е забѣлѣзало, но едва ли нѣкога се е поддало на що-годѣ удовлетворително обяснение, тѣй като въ химическия съставъ на млѣкото никакви отклонения отъ нормата не се е забѣлѣзало. Само старателния бактериологически анализъ спомогна да се открие причината на това вредно дѣйствие. Escherich, Cohn, Palleske и Ringel открихъ въ млѣкото, както на болнитѣ, така и на здравитѣ жени, голѣмо количество стафилококки, а често даже и стрептококки. Въобще, отъ 112 здрави жени, въ млѣкото на 62 намѣрени биле стафилококки, а у 30 болни жени, освенъ стафилококки, намѣрени сж още и стрептококки, най-вече въ септически случаи, и разболѣвания слѣдъ раждане. Това послѣдното обстоятелство показва, повидимому, на вътрешното заразяване; колкото се отнася за стафилококкитѣ, то тѣ, по мнѣнието на Ringel'я, могатъ да проникнатъ въ жлезитѣ и извѣнъ, отъ устата на бозайничето, при всичко че въ единъ случай Ringel ги е намѣрилъ въ млѣкото на една жена, която още не е наченала да кърми.

(Изъ „Вѣст. Общ. Гиг.“)

С Л О В О

На погребението на Варненския гражданинъ Киро Ивановъ Патриковъ, казано отъ Священника Стефанъ Ивановъ Поповъ въ църквата „Св. Арахан. Михаилъ“ на 2-й Ноемврий 1893 год.

„Да прости тебъ, чадо Духовное,
аще что содѣлялъ еси въ нынешнемъ
вѣцѣ“. . . .

Така, братия Християни, святата ни православна църква, въ молитвата, която е опредѣлила да се чете надъ усопшиятъ, проси да прости духовното си чадо, каквото е то направило въ вѣкътъ на неговиятъ животъ. По поддържане на това и ний присѣтствуящитѣ, които сме почели останктѣ на почившиятъ, да си припомнимъ, че при най-добри надѣжди и намѣрения, при покой на неговитѣ премивали години, ненадѣйна смъртъ го отдѣля отъ съпруга, която еднакво съ него е сподѣляла прѣзъ всичкото врѣме на живота му злини и добрини, отдѣля го отъ синъ, дъщеря и внуци, отъ роднини и приятели. Различенъ е навстена животътъ на смъртнитѣ, въжни сж прочее дѣлата на живущитѣ, но всичко като е тленно и непостоянно, трѣбва да се потрудимъ, щото винаги добринитѣ ни да се умножаватъ и разпространяватъ. Неописавнитѣ мисли, които сж обладавали дѣлата на покойниятъ заслужаватъ да бждатъ описани, отъ една страна за утѣшение къмъ своитѣ му, а отъ друга — за примѣръ и поддържане отъ всички ни. Поради това трѣбва да се попитаме: какъвъ бѣше покойникътъ? Какво положение занимаваше, и какви дѣла е извършилъ?

Общеприето е, братия Християни, да се предаватъ примѣритѣ на извѣстни борци и сътрудници, било по литературата, било по политическия и църковния въпросъ, най-послѣ, ако и да не сж биле лични, а поне косвенни съдѣйци при възраждането на тѣзи у насъ идѣи. Единъ отъ тѣзи съдѣйци е и покойниятъ **Киро Иванъ Патриковъ**, животътъ на когото както казахъ и по-горѣ, е пѣленъ съ примѣри, той не е билъ ученъ, та чрѣзъ силата на познанията си да извърши извѣстни дѣла, но ако се е лишавалъ отъ това, то той не бѣше лишенъ отъ естественъ здравъ духъ; той познаваше длъжноститѣ си, които имаше къмъ родътъ си и отечеството си. Но преди да се впуснѣ въ раскриване негова животъ, нека спомѣнемъ първоначално, какъ е достигналъ той това.

Покойниятъ около 1830 година, като достигналъ 17 годишната си възраст рѣшилъ се да се изсѣли отъ родното си село Мързово—Бургаский окръгъ—и да се засели въ нашия гр. Варна. Тукъ, както е извѣстно, по това врѣме никой не е посмѣивалъ да искаже себе си, че е Българинъ, а той вопрѣки всичкитѣ притѣснения, не е прѣставалъ да трѣби, че той е роденъ Българинъ, такъвъ ще живѣе и такъвъ най-послѣ ще се пресели, както и стана. Като видѣлъ, че съ терзеликътъ (шивачество) не ще може да сполучи въ идеята си, то мисълта му, че въ Варна лозарството превъсходствува всичкитѣ занятия, накара го да се рѣши да почне него, т. е. лозарството — отъ което като се почувствувалъ малко самостоятеленъ и, подбуденъ отъ други негови еднородци, тоже живущи

въ г. Варна, рѣшили се най-послѣ, ако и малочислени на брой, — около 30 семейства, — прѣзъ 1865 год. по инициативата на Коста Кюркчи, Спасъ Димитровъ, Господинъ Чорбаджи, Янаки Жековъ, Петръ Павловъ, Петко Арабаджията, Ману Мутафъ, Стефани Сърмаджията, Никола и Савва Георгиевичи, Хаджи Рали и Трифонъ Терзията, да откриятъ тойзи храмъ, гдѣто останктѣ на покойниятъ за послѣденъ пътъ почиватъ. Но кое духовно лице ще се рѣши отъ атемитѣ и заклинанията на тѣзи, които религиозно ни бѣхж заробили, да изговори въ храмътъ думитѣ „Господи помилуй“? Но и на него леснията намѣрили. Живущитѣ помежду ни наши во Христѣ братъ, който въ тази минута зема съ насъ участие въ испроваждането на нашия покоенъ съгражданинъ и неговъ другаръ и приятель, то е Отецъ Костадинъ Дживоский, който като рѣшителенъ Българинъ, заедно съ своитѣ си еднородци наелъ се да извърши прѣвъ службата на матерния ни языкъ, съ рискъ на живота си, той заедно съ всичкитѣ поменати по горѣ съграждани, сж устояли на всѣкакви прѣпятствия и мъчности, и благодарение оца и на обстоятелството, че тогавашний управляющъ градътъ Варна, Абдулъ Рахманъ Паша, като видѣлъ оживлението на българитѣ и тѣхнитѣ законни искания, взелъ ги подъ своя защита и не е допуствалъ на никого да се подиграе съ святията имъ, макаръ и въ 1866 год., въ денътъ на Распятый Петкъкъ да сж искали да откраднатъ кръстътъ, когато сж обикаляли църквата. Най-послѣ като се урѣдилъ всичкийтъ тойзи въпросъ — отварянето на българский храмъ въ гр. Варна — покойникътъ за да засвидѣтелствува още по-вече своята обичъ къмъ тойзи божий храмъ, за който толкови се е борилъ, петъ години непрекъснато изпълнявалъ почетната църковна служба „Епитропъ“, и подиръ се оттеглилъ въ частнитѣ си занятия, отъ гдѣто тоже при прѣвъ случай не прѣставалъ да указва своето си съдѣйствие, било материално, било нравственно. До тукъ отчасти като избронхъ животътъ на покойниятъ наши съгражданинъ **Киро Ив. Патриковъ** чѣка той ни служи за примеръ, че както той се е борилъ за запазване народността и вѣрата ни, да бждемъ и вне така добри и да отблъсваме всѣки случай, когато осѣтимъ че нашитѣ религиозни и национални права се потъпкватъ, като имаме прѣдъ видъ, че същото възнаграждение, каквото се отдава на покойниятъ, такова же ще се отдаде и на насъ. Нека прочее всица кажемъ да го успокои Господъ Богъ въ мѣстѣ слѣтлѣ и въ мѣстѣ покойнѣ и да пронесемъ послѣдното отѣшение „Лѣка му прѣстъ и вѣчная му память“. . . *)

*) Правописа на оригинала е запазенъ.—Редак.

ВАРНЕНСКО ГРАДСКО-ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 8729

Гр. Варна, 11-й Ноемврий 1893 година

Тѣй като произведенъ на 9-й текущій Ноемврий, слѣдъ пладнѣ, мало-наддавателенъ търгъ, чрезъ тайна конкуренция въ помещението на Варненското Градско Общинско Управление, за отдаване на предприемачъ наспиванието хендецитѣ на останалитѣ отъ Турско време крѣпости въ IV участъкъ, отъ Илджз-табия до Папа-капия не състоя по неявяване на конкуренти; тоя сжщій търгъ отново ще се произведѣ на 29-й текущій Ноемврий съ переторжка на 30-й сжщій, всѣкога слѣдъ пладнѣ часа по 3.

Залогъ 5% лева златни отъ началната цѣна, въсходяща на 12119 лева.

Книжката по това прѣдприятие, могатъ да се виждатъ въ Общинското Управление, Отдѣление техническо, въ всички присжтственни дни и часове.

за Кметъ: **С. Д. Спасовъ.**за Секретаръ: **Кр. Недѣлчовъ.**Архитектъ: **А. Пееръ.**

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 8811

Гр. Варна, 13-й Ноемврий 1893 год.

На 23-й Ноемврий н. г. въ 3 часа слѣдъ обѣдъ, съ переторжка на другий день, по сжщото време, въ канцеларията на Общинското Управление ще се произведе отново търгъ за отдаване подъ наемъ, за прѣзъ 1894 година, Градско-Общински-тѣ бараки находящи се въ IV уч. на гр. Варна при „Татаръ Капия“ поозъ № № 78, 79 и безъ N-ръ и онаявъ III уч. № 717, тѣй като произведенъ на 13-ий того, за сжщата цель търгъ, по неявяване конкуренти, не състоя.

Барака въ IV уч	№ 78	първонач.	цѣна е	150	лева.
” ” ” ”	№ 79	”	”	150	”
” ” ” ”	№ —	”	”	100	”
” ” III ”	№ 717	”	”	100	”

Поемнитѣ условия могатъ да се виждатъ всѣкой присжтственъ день и часъ въ Финансовото Отдѣление на Общ. Управление.

За право участие въ търга отъ конкурентитѣ се иска залогъ 5% отъ първоначалната цѣна; свидѣтелство за честность и декларация отъ двама заможни граждани гарантирующа исплащанието на наема.

за Кметъ: **С. Д. Спасовъ.**за Секретаръ: **Кр. Недѣлчовъ.**Н-къ на Финан. Отдѣление **П. К. Шишковъ.**

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 8905

Гр. Варна 17 Ноемврий 1893 год.

Вслѣдствие отношението на Господина Варненский Градский Началникъ отъ днешна дата подъ № 8205 и въ допълнение на обявлението си отъ 13 й того подъ 8834, имамъ чмсть да обявя на новобранцитѣ отъ повѣренната ми община, че горньото ми обявление освенъ за новобранцитѣ, които сж назначени въ постояннитѣ войски, се отнася и за ония, назначени за постоянний съставъ на резервнитѣ кадри.

п. Кметъ: **Ж. Георгиевъ.**за Секретаръ: **Кр. Недѣлчовъ.**

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 8902

Гр. Варна 17 Ноемврий 1893 год.

На 22-й Ноемврий н. г. въ 3 часа слѣдъ обѣдъ, съ переторжка на другий день, по сжщото време, въ канцеларията на Общинското Управление ще се произведе отно търгъ за отдаването подъ наемъ, за прѣзъ идущата 1894 година, Градско-Общинскитѣ подвижни бараки, находящи се въ I уч. на гр. Варна въ „Балжкъ Пазаръ“ подъ No. No. 83, 84 и 119, тѣй като произведенъ на 11 того за сжщата цѣль, търгъ, по неявяване конкуренти не състоя.

На барака въ I уч. № 83 първ. цѣна 275 лева

” ” ” ” ” № 84 ” ” 100 ”

” ” ” ” ” N 119 ” ” 200 ”

Поемнитѣ условия могатъ да се видятъ всѣки присжтственъ день и часъ въ Финансовото Отдѣление на Общ. Управление.

За право участие въ търга отъ конкурентитѣ се иска налогъ 5% отъ първоначалната цѣна, свидѣтелства за честность и декларация отъ двама заможни граждвни гарантирующа исплащанието на нема.

за Кметъ: **С. Д. Спасовъ**за Секретаръ: **Кр. Недѣлчовъ**Н-къ на Финан. Отдѣление: **П. К. Шишковъ**

ОБЯВЛЕНИЕ

No 8610.

Гр. Варна, 6 Ноемврий 1893 г.

Вслѣдствие прѣдписанието на Г-на Варненский Окр. Управитель отъ 23 Августъ т. г. подъ No 7707, прѣпратено въ Управлението ми отъ Г-на Варненский Градский Началникъ отъ 26 Августъ с. г. подъ № 6055, съ настоящето като обявявамъ на населението отъ повѣренната ми община, че на 18-й Юлий т. г. Какринский Селско-Общинский Кметъ, когато се връщаль отъ Ловечъ за Севлиево, изгубилъ общинский печатъ, заедно съ една селска кесия, въ която имало слѣдующитѣ пари: една русска сребърна монета отъ 25 копейки и 2—3 по 5 стотинки български монети. Умолявамъ всѣки, който би намѣрилъ въпросния печатъ, да го прѣдаде на надлѣжната власть; а книгата, които се подпечатани съ сжщия печатъ, слѣдъ датата на изгубванието му — 18-й Юлий, — да се считатъ за недѣйствителни.

Кметъ: **Р. Матеевъ.**за Секретаръ: **Кр. Недѣлчовъ.**

Явна Благодарность.

Считамъ за длѣжность да изразя сърдечната си благодарность чрезъ печата на г-на Директора, за дѣто позволи да придружѣхъ и г. г. Учителитѣ отъ мѣсгната Държавна мъжка Гимназия, както и на съученицитѣ на покойния ми синъ, Никола Ив. Макри, които присжтствувахъ на погребението и съпроводихъ прахътъ му до гроба, на 16-й Ноемврий т. г.

ИВАНЪ МАКРИ.